

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด

ว่าด้วยพนักงานราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่สำนักงานอัยการสูงสุดเป็นส่วนราชการที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น โดยมีอัยการสูงสุดเป็นผู้บังคับบัญชา เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการ จึงเป็นการสมควรให้มีระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยพนักงานราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และวรรคสาม ประกอบมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ อัยการสูงสุดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอัยการจึงออกระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พนักงานราชการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งสำนักงานได้จ้างตามสัญญาจ้างโดยได้รับค่าตอบแทนจากงบประมาณของสำนักงาน เพื่อเป็นพนักงานราชการของสำนักงานในการปฏิบัติงานให้แก่สำนักงานอัยการสูงสุด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานอัยการสูงสุด

“สัญญาจ้าง” หมายความว่า สัญญาจ้างพนักงานราชการของสำนักงานตามระเบียบนี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นใดที่ดำเนินกิจการของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ

ข้อ ๔ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง มติคณะกรรมการอัยการ หรือมติคณะรัฐมนตรี ที่กำหนดให้ข้าราชการตุลาการหรือลูกจ้างของสำนักงานมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หรือเป็นข้อห้ามในเรื่องใด ให้ถือว่าพนักงานราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หรือต้องห้ามเช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการหรือลูกจ้างของสำนักงานด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่เรื่องใดมีกำหนดไว้แล้วโดยเฉพาะในระเบียบนี้ หรือตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง หรือเป็นกรณีที่สำนักงานประกาศกำหนดให้พนักงานราชการประเภทใด หรือตำแหน่งในกลุ่มงานลักษณะใด ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติ เช่นเดียวกับข้าราชการตุลาการหรือลูกจ้างในบางเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงานของพนักงานราชการ

ข้อ ๕ การจัดสวัสดิการและการสงเคราะห์อื่นสำหรับพนักงานราชการให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๖ ให้อัยการสูงสุดมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

หมวด ๑

คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการสำนักงานอัยการสูงสุด

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการสำนักงานอัยการสูงสุด” เรียกโดยย่อว่า “คพร.อส.” ประกอบด้วย

- (๑) อัยการสูงสุด หรือรองอัยการสูงสุดที่ได้รับมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) ผู้ตรวจการอัยการที่รับผิดชอบการตรวจราชการสำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ
- (๓) อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ เป็นกรรมการ
- (๔) อธิบดีอัยการ สำนักงานที่ปรึกษาอัยการ เป็นกรรมการ
- (๕) อธิบดีอัยการ สำนักงานนโยบาย ยุทธศาสตร์ และงบประมาณ เป็นกรรมการ
- (๖) อธิบดีอัยการ สำนักงานวิชาการ เป็นกรรมการ
- (๗) อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีอาญา เป็นกรรมการ
- (๘) อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีปกครอง เป็นกรรมการ
- (๙) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เป็นกรรมการ
- (๑๐) ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ เป็นกรรมการ
- (๑๑) ผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง เป็นกรรมการ
- (๑๒) ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๑๓) ผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้เลขานุการแต่งตั้งข้าราชการธุรการจำนวนสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๙ ให้ คพร.อส. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอความเห็นต่ออัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาอนุมัติ
 - (ก) แผนงานและแนวทางปฏิบัติ รวมทั้งพิจารณาปรับปรุงเกี่ยวกับการบริหารพนักงานราชการ เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้
 - (ข) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการกำหนดคุณสมบัติพิเศษ การสรรหา และการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการ รวมทั้งกำหนดแบบสัญญาจ้าง
 - (ค) ออกประกาศ คำสั่ง หลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อดำเนินการตามระเบียบนี้
 - (ง) กำหนดกลุ่มงานและลักษณะงานในกลุ่มงาน และคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มงานของพนักงานราชการ
 - (จ) กรอบอัตรากำลังของพนักงานราชการ ตามที่สำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ
 - (ฉ) อัตราค่าตอบแทน และวางแนวทางการกำหนดสิทธิประโยชน์อื่นของพนักงานราชการ
 - (ช) มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการ
 - (ซ) ติความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้บังคับระเบียบนี้

(๒) ดำเนินการตามที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ คพร.อส. ในระเบียบนี้

(๓) ดำเนินการตามทฤษฎีการสูงสุดมอบหมาย

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๐ ให้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและผู้แทนสำนักงานประมาณ ได้รับเบี้ยประชุมตามบัญชี ๔ ของระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ อนุกรรมการ การจ่ายเงินสมนาคุณ และค่าตอบแทนบุคคลหรือคณะบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๔

หมวด ๒ พนักงานราชการ

ข้อ ๑๑ พนักงานราชการมีสองประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานราชการทั่วไป ได้แก่ พนักงานราชการซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะเป็นงานประจำทั่วไป ของสำนักงานในด้านงานบริการ งานเทคนิค งานบริหารทั่วไป งานวิชาชีพเฉพาะ หรืองานเชี่ยวชาญเฉพาะ

(๒) พนักงานราชการพิเศษ ได้แก่ พนักงานราชการซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะที่ต้องใช้ความรู้ หรือความเชี่ยวชาญสูงมากเป็นพิเศษเพื่อปฏิบัติงานในเรื่องที่มีความสำคัญและจำเป็นเฉพาะเรื่อง ของสำนักงาน หรือมีความจำเป็นต้องใช้บุคคลในลักษณะดังกล่าว

ข้อ ๑๒ ในการกำหนดตำแหน่งของพนักงานราชการตามข้อ ๑๑ ให้กำหนดโดยจำแนกเป็น กลุ่มงานตามลักษณะงานและผลผลิตของงาน ดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มงานบริการ

(๒) กลุ่มงานเทคนิค

(๓) กลุ่มงานบริหารทั่วไป

(๔) กลุ่มงานวิชาชีพเฉพาะ

(๕) กลุ่มงานเชี่ยวชาญเฉพาะ

(๖) กลุ่มงานเชี่ยวชาญพิเศษ

ในแต่ละกลุ่มงานตามวรรคหนึ่ง สำนักงานอาจกำหนดให้มีกลุ่มงานย่อยเพื่อให้เหมาะสมกับ ลักษณะงานของพนักงานราชการได้

การกำหนดให้พนักงานราชการประเภทใดมีตำแหน่งในกลุ่มงานใด และการกำหนดลักษณะงาน และคุณสมบัติเฉพาะของกลุ่มงาน ให้เป็นไปตามประกาศของสำนักงาน

สำนักงานอาจกำหนดชื่อตำแหน่งในกลุ่มงานตามความเหมาะสมกับหน้าที่การปฏิบัติงาน ของพนักงานราชการที่จ้างได้

ข้อ ๑๓ ผู้ซึ่งจะได้รับการจ้างเป็นพนักงานราชการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๖) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากหน่วยงานของรัฐ
- (๘) ไม่เป็นข้าราชการ ลูกจ้าง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ
- (๙) คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่สำนักงานกำหนดไว้ในประกาศการสรรหา หรือการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเพื่อความจำเป็นหรือเหมาะสมกับภารกิจของสำนักงาน

ความใน (๑) ไม่ให้ใช้บังคับแก่พนักงานราชการชาวต่างประเทศ ซึ่งสำนักงานจำเป็นต้องจ้างตามข้อผูกพันหรือตามความจำเป็นของภารกิจของสำนักงาน

ในกรณีเห็นสมควร สำนักงานอาจประกาศกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพิ่มขึ้น หรือกำหนดแนวทางปฏิบัติของสำนักงานในการจ้างพนักงานราชการเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการกำหนดให้มีพนักงานราชการตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๔ ให้สำนักงานจัดทำกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการเป็นระยะสี่ปี โดยให้สอดคล้องกับเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการและแผนงบประมาณตามยุทธศาสตร์สำนักงาน

การกำหนดกรอบอัตรากำลังพนักงานราชการตามวรรคหนึ่ง หรือเปลี่ยนกรอบอัตรากำลังให้สำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุดเสนอ คพร.อส. พิจารณา เพื่อเสนอความเห็นต่ออัยการสูงสุด

ข้อ ๑๕ การสรรหาและการเลือกสรรบุคคลเพื่อจ้างเป็นพนักงานราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานกำหนด

ในกรณีที่สำนักงานจะขอยกเว้นหรือเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสรรหาหรือการเลือกสรรบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ทำได้เท่าที่จำเป็นและเพื่อประโยชน์แก่ราชการสำนักงาน โดยได้รับความเห็นชอบจากอัยการสูงสุดเป็นคราว ๆ ไป

ข้อ ๑๖ การจ้างพนักงานราชการให้กระทำเป็นสัญญาจ้างไม่เกินคราวละสี่ปี หรือตามโครงการที่มีกำหนดเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดไว้ โดยอาจมีการต่อสัญญาจ้างได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของสำนักงาน

การทำสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้างกับผู้ได้รับการสรรหาหรือการเลือกสรรเป็นพนักงานราชการ

แบบสัญญาจ้างให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๗ การแต่งกาย เครื่องแบบปกติ และเครื่องแบบพิธีการของพนักงานราชการให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๘ วันเวลาหรือวิธีการทำงานของพนักงานราชการในกรณีที่ไม่ต้องอยู่ปฏิบัติงานประจำหน่วยงานภายในของสำนักงาน ให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด ซึ่งอาจแตกต่างกันได้ตามหน้าที่ของพนักงานราชการในแต่ละตำแหน่ง โดยคำนึงถึงผลสำเร็จของงาน

หมวด ๓

ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์

ข้อ ๑๙ อัตราค่าตอบแทนของพนักงานราชการให้เป็นไปตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

ข้อ ๒๐ สำนักงานอาจกำหนดหลักเกณฑ์ให้พนักงานราชการประเภทใดหรือตำแหน่งในกลุ่มงานใดได้รับสิทธิประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) สิทธิเกี่ยวกับการลา
- (๒) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนระหว่างลา
- (๓) สิทธิในการได้รับค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
- (๕) สิทธิในการขอรับเครื่องราชอิสริยาภรณ์
- (๖) สิทธิอื่น ๆ ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๒๑ ให้สำนักงานพิจารณาทบทวนอัตราค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของพนักงานราชการเพื่อปรับปรุงให้เหมาะสม เป็นธรรม และมีมาตรฐาน โดยคำนึงถึงค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลง ค่าตอบแทนของภาครัฐและเอกชน อัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการ กรอบเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร รวมทั้งปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่ คพร.อส. เสนอ

ข้อ ๒๒ ให้พนักงานราชการได้รับสิทธิประโยชน์และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

ข้อ ๒๓ สำนักงานอาจกำหนดให้พนักงานราชการประเภทใดหรือตำแหน่งในกลุ่มงานใดได้รับค่าตอบแทนการออกจากงานโดยไม่มีคามผิดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ คพร.อส. กำหนดโดยอนุมัติของอัยการสูงสุด

หมวด ๔

การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๔ ในระหว่างสัญญาจ้าง ให้สำนักงานจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการดังต่อไปนี้

- (๑) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการทั่วไป ให้กระทำในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี

(ข) การประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อต่อสัญญาจ้าง

(๒) การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการพิเศษ ให้กระทำในกรณีการประเมินผลสำเร็จของงานตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

การประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๒๕ พนักงานราชการผู้ใดไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๔ ให้ถือว่าสัญญาจ้างของพนักงานราชการผู้นั้นสิ้นสุดลง โดยให้สำนักงานแจ้งให้พนักงานราชการทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานราชการผู้นั้น

ข้อ ๒๖ ให้สำนักงานบริหารกิจการสำนักงานอัยการสูงสุดรายงานผลการดำเนินการจ้างพนักงานราชการ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะต่ออัยการสูงสุด

หมวด ๕

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๒๗ พนักงานราชการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามที่กำหนดในระเบียบนี้ ตามที่สำนักงานกำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๒๘ พนักงานราชการต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดตามที่กำหนดไว้เป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติที่สำนักงานกำหนด

พนักงานราชการผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานราชการผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย

ข้อ ๒๙ การกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

(๒) จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือเงื่อนไขที่ทางราชการกำหนดให้ปฏิบัติจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๓) ปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๔) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา หรือขัดคำสั่ง หรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๒๗ จนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๕) ประมาทเลินเล่อจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๖) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าเจ็ดวัน สำหรับตำแหน่งที่สำนักงานกำหนดวันเวลาการทำงาน

(๗) ละทิ้งหรือทอดทิ้งการทำงานจนทำให้งานไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนดจนเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง สำหรับตำแหน่งที่สำนักงานกำหนดการทำงานตามเป้าหมาย

(๘) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือกระทำความผิดอาญาโดยมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือหนักกว่าโทษจำคุก

(๙) เปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๑๐) การกระทำอื่นใดที่สำนักงานกำหนดว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๓๐ เมื่อมีกรณีที่พนักงานราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อัยการสูงสุดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนโดยเร็ว และต้องให้โอกาสพนักงานราชการที่ถูกกล่าวหาชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ในกรณีที่ผลการสอบสวนปรากฏว่าพนักงานราชการผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อัยการสูงสุดมีคำสั่งไล่ออก แต่ถ้าไม่มีมูลกระทำความผิดให้สั่งยุติเรื่อง

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนพนักงานราชการให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าพนักงานราชการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามที่สำนักงานกำหนด ให้อัยการสูงสุดสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินค่าตอบแทน หรือลดขั้นเงินค่าตอบแทน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ในการพิจารณาการกระทำผิดตามวรรคหนึ่ง ให้อัยการสูงสุดพิจารณาสอบสวนให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่เห็นสมควร

หมวด ๖

การสิ้นสุดสัญญาจ้าง

ข้อ ๓๒ นอกจากกรบกำหนดตามสัญญาจ้าง สัญญาจ้างนั้นสิ้นสุดเมื่อพนักงานราชการมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ตาย

(๒) สิ้นปีงบประมาณที่พนักงานราชการทั่วไป มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ หรือที่พนักงานราชการพิเศษ มีอายุครบ ๖๕ ปีบริบูรณ์

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบนี้หรือตามที่สำนักงานกำหนด

(๔) ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามข้อ ๒๔

(๕) ถูกไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) เหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ตามข้อกำหนดของสำนักงาน หรือตามสัญญาจ้าง

ข้อ ๓๓ ในระหว่างสัญญาจ้าง พนักงานราชการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากการปฏิบัติงาน ให้ยื่นหนังสือลาออกต่ออัยการสูงสุด ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๓๔ สำนักงานอาจบอกเลิกสัญญาจ้างกับพนักงานราชการผู้ใดก่อนครบกำหนดตามสัญญาจ้างได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า และไม่เป็นเหตุที่พนักงานราชการจะเรียกร้องค่าตอบแทนการเลิกจ้างได้ เว้นแต่สำนักงานจะกำหนดให้ในกรณีใดได้รับค่าตอบแทนการออกจากงานโดยไม่มีผิดใจ

ข้อ ๓๕ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ สำนักงานอาจสั่งให้พนักงานราชการไปปฏิบัติงาน นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างได้ โดยไม่เป็นเหตุให้พนักงานราชการอ้างขอเลิกสัญญาจ้าง หรือเรียกร้องประโยชน์ตอบแทนใด ๆ ทั้งนี้ อัยการสูงสุดอาจกำหนดให้ค่าล่วงเวลาหรือค่าตอบแทนอื่น จากการสั่งให้ปฏิบัติงานดังกล่าวก็ได้

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่บุคคลใดพ้นจากการเป็นพนักงานราชการแล้ว หากในการปฏิบัติงานของบุคคลนั้นในระหว่างที่เป็นพนักงานราชการก่อให้เกิดความเสียหายแก่สำนักงาน โดยมีได้เกิดจากเหตุสุดวิสัย บุคคลนั้นต้องรับผิดชอบในความเสียหายดังกล่าว ในการนี้ สำนักงานอาจหักค่าตอบแทน หรือเงินอื่นใดที่บุคคลนั้นจะได้รับจากสำนักงานไว้เพื่อชำระค่าความเสียหายดังกล่าวก็ได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งอื่นใด ที่ใช้บังคับกับพนักงานราชการ ที่ปฏิบัติงานอยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับกับพนักงานราชการนั้นต่อไปจนกว่าสัญญาจ้างจะสิ้นสุดลง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

จุลสิงห์ วสันตสิงห์

อัยการสูงสุด